

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΜΑΘΗΤΗ: Λιολιοσίδης Καρυοφύλλης Βασίλειος

ΑΡΧΕΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ/ΚΥΡΙΑΣ: ΧΟΥΡΤΕΡΟΥΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΕΤΟΣ ΛΗΨΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: 1966

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΠΟΥ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: αρχικά χαλκουργός και αργότερα σιδηρουργός

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Εν ώρα εργασίας έξω από το κατάστημα.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΑΠΟ ΑΦΗΓΗΣΗ: Όλα τα σπίτια χτίζονταν με ωμοπλίνθους (κερπίτσια) και, φυσικά, με λάσπη. Στο χτίσιμο εργάζονταν όλη η οικογένεια, αφού οι τεχνίτες οικοδόμοι ήταν ελάχιστοι, ενώ μεγάλο πρόβλημα αντιμετώπιζαν με το νερό, καθώς η μοναδική αντλία (τουλούμπα) της περιοχής βρίσκονταν στον κάμπο.

100 ΧΡΟΝΙΑ Ν. ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ

Το κατάστημα που ενοικίαζε ο παππούς μου, Χουρτερούδης Χρήστος του Πασχάλη, ήταν ιδιοκτησίας του κ. Πέγιου Κων/νου, ενός εκ των πρώτων που προσπάθησαν και οικοδόμησαν στην νέα πατρίδα, επί της οδού Σκρα 29 Ο παππούς μου στην αρχή ήταν χαλκουργός. Επειδή το επάγγελμα αυτό δεν του επέφερε στο μέλλον πολλά έσοδα, γιατί η περιοχή ήταν αποκλειστικά αγροτική.

Το μαγαζί ήταν φτιαγμένο από κερπίτσια με λάσπη και καλάμια. Η σκεπή ήταν με καλάμια και λεπτούς κορμούς νέων δέντρων, καλυμμένα με ένα ύφασμα αρκετά ανθεκτικό πάνω στο οποίο βρισκόταν στερεωμένα κεραμίδια παλαιού τύπου. η τοποθέτησή τους δεν ήταν εύκολη σε οροφές από ξύλα ή καλάμια που υπήρχαν τότε, όμως ήταν ανθεκτικά στη φωτιά.

Πίσω από το κατάστημα υπήρχε υπαίθρια τουαλέτα (καραγατσιανός τύπος κατασκευής οικήματος) και μία κληματαριά (άνω των 100) ετών) και μία συκιά που είχε έρθει από το Κάραγας της Αδριανούπολης η οποία (κληματαριά) δρόσιζε τους ιδιοκτήτες και χάριζε τους καρπούς της το ίδιο και η συκιά.